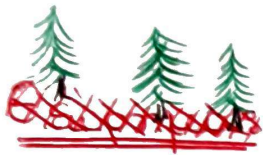

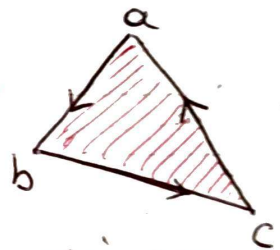
Κεφάλαιο 5

Το θεώρημα του Cauchy και οι συνέπειές τουΤο θεώρημα Cauchy και ο ορισμωτερός τύπος του Cauchy

~~Θεώρημα~~ Έστω (a, b, c) μια διατεταγμένη τριάδα μηδαικών. Συμβολίζουμε με $T = T(a, b, c)$ το κλειστό τρίγωνο με κορυφές a, b, c , δηλ.

$$T = \{ \lambda a + \mu b + \nu c : \lambda, \mu, \nu \geq 0, \lambda + \mu + \nu = 1 \}$$

Το T είναι το μικρότερο κλειστό σύνολο που περιέχει τα a, b, c .

Θαυράμε ∂T το σύνορο του T (την περίμετρο του T) ως την κλειστή ποδοχονική γραμμή με κορυφές a, b, c . Έτσι $\partial T = [a, b] + [b, c] + [c, a]$.

Αν $f: \partial T \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής συνάρτηση, τότε

$$\int_{\partial T} f(z) dz = \int_{[a,b]} f(z) dz + \int_{[b,c]} f(z) dz + \int_{[c,a]} f(z) dz$$

Θεώρημα (Goursat) Έστω $\Omega \subseteq \mathbb{C}$ ανοικτό σύνολο, $p \in \Omega$ και $f: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ συνεχής συνάρτηση, η οποία είναι ομομορφη στο $\Omega \setminus \{p\}$. Τότε \forall κλειστό τρίγωνο $T \subseteq \Omega$ είναι:

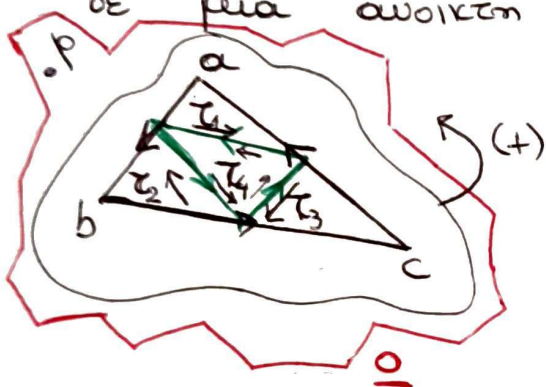
$$\int_{\partial T} f(z) dz = 0.$$

Αποδ. Έστω κλειστό τρίγωνο $T \subseteq \Omega$ με κορυφές a, b, c . Υποθέτουμε π. π. τ. θ. ότι ο προσανατολισμός

του T , που καθορίζεται από την κλειστή ανοιχτή γραμμή $\partial T = [a, b] + [b, c] + [c, a]$ συμπίπτει με το θετικό προσανατολισμό του ενιπέδα. Υποθέτουμε ακόμα ότι τα a, b, c δεν είναι συνευθειακά. (Αλλιώς είναι εύκολο ότι $\int_{\partial T} f = 0$).

Διακρίνουμε τις εξής περιπτώσεις για τα p και T .

I) Το σημείο $p \notin T$. Τότε η f είναι ομομορφή σε μια ανοικτή περιοχή του T .

$p \notin T$.

Θεωρούμε τα μέσα των ημιεπιπέδων του T και τα συνδέουμε μεταξύ τους. Έτσι χωρίζουμε το T σε τέσσερα T_1, T_2, T_3, T_4 όμοια με το αρχικό με λόγο ομοιότητας $\frac{1}{2}$.

Θεωρούμε τα $T_i, i=1,2,3,4$, ως θετικά προσανατολισμένα. Έχουμε ότι $\int_{\partial T} f(z) dz = \left(\int_{\partial T_1} + \int_{\partial T_2} + \int_{\partial T_3} + \int_{\partial T_4} \right) f(z) dz$ ①

Από την ① έχουμε $\left| \int_{\partial T} f(z) dz \right| \leq \sum_{j=1}^4 \left| \int_{\partial T_j} f(z) dz \right|$

Όπως μια από τις τέσσερις ανώτερες αυτές είναι μεγαλύτερη από τις άλλες, άρα $\left| \int_{\partial T} f(z) dz \right| \leq 4 \left| \int_{\partial T_1} f(z) dz \right|$

όπου T_1 είναι κάποιο από τα T_i .
Επίσης $\ell(\partial T_1) = \frac{1}{2} \ell(\partial T)$ και $d(T_1) = \frac{1}{2} d(T)$

(όπου αν $A \subseteq \mathbb{C}$ τότε $d(A) = \sup_{z, w \in A} |z - w|$ και αν γ είναι καμπύλη τότε $\ell(\gamma)$ είναι το μήκος της γ)

Επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία με το τρίγωνο T_1 , στην θέση του T και επαναγωγικά λαμβάνουμε μια ακολουθία όμοιων τριγώνων

$$T = T_0 \supseteq T_1 \supseteq T_2 \supseteq \dots \supseteq T_n \supseteq \dots \text{ ώστε } \forall n = 0, 1, 2, \dots$$

$$\left| \int_{\partial T_n} f(z) dz \right| \leq 4 \left| \int_{\partial T_{n+1}} f(z) dz \right|,$$

$$l(\partial T_{n+1}) = \frac{1}{2} l(\partial T_n) \text{ και } d(T_{n+1}) = \frac{1}{2} d(T_n) \Rightarrow$$

$$\forall n \geq 0 \quad \left| \int_{\partial T} f(z) dz \right| \leq 4^n \left| \int_{\partial T_n} f(z) dz \right|,$$

$$l(\partial T_n) = \frac{l(\partial T)}{2^n} \text{ και } d(T_n) = \frac{d(T)}{2^n}$$

Η ακολουθία (T_n) είναι φθίνουσα ακολουθία με κέντρων, κορυφών και γραμμών υποσυνόλων του \mathbb{C} με $d(T_n) \rightarrow 0$. Άρα από το θ. Cantor έχουμε ότι:

$$\bigcap_{n=0}^{\infty} T_n = \{z_0\} \text{ για κάποιο } z_0 \in \mathbb{C}$$

Για $\forall \delta > 0$, $\int_{\partial T} f dz = 0$, θεωρούμε τυχόν $\varepsilon > 0$.

Επειδή f έχει μεγάλην παράγωγο στο z_0 $\forall \delta > 0$ ώστε $\Delta(z_0, \delta) \subseteq \Omega$ και $0 < |z - z_0| < \delta \Rightarrow$

$$\Rightarrow \left| \frac{f(z) - f(z_0)}{z - z_0} - f'(z_0) \right| < \varepsilon.$$

Έστω $N \in \mathbb{N}$ ώστε $d(T_N) = \frac{d(T)}{2^N} < \delta$, τότε για $z \in \partial T_N$ έχουμε $|z - z_0| \leq d(T_N) < \delta$ αφού $z, z_0 \in T_N$ και άρα $|f(z) - f(z_0) - f'(z_0)(z - z_0)| \leq \varepsilon |z - z_0| \leq \varepsilon d(T_N)$ (*)

Επίσης έχουμε ότι $\int_{\partial T_N} [f(z) - f(z_0) - f'(z_0)(z-z_0)] dz =$
 $= \int_{\partial T_N} f(z) dz$, αφού η συνάρτηση $g(z) = f(z_0) + f'(z_0)(z-z_0)$

ως πολώνυμο (πρώτου βαθμού) έχει παράγωγο στο \mathbb{C} .

Από την \otimes έπεται ότι $|\int_{\partial T_N} f(z) dz| \leq \varepsilon d(T_N) l(\partial T_N)$

Αλλά $|\int_{\partial T} f(z) dz| \leq 4^N |\int_{\partial T_N} f(z) dz|$

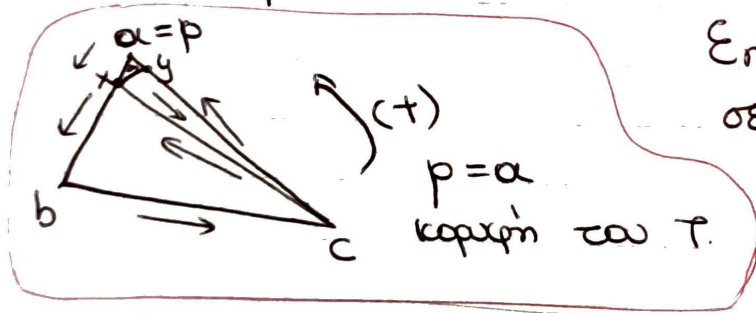
Έτσι $|\int_{\partial T} f(z) dz| \leq 4^N \varepsilon d(T_N) l(\partial T_N) =$

$$= 4^N \varepsilon \frac{d(T)}{2^N} \cdot \frac{l(\partial T)}{2^N} = \varepsilon d(T) l(\partial T) \text{ και}$$

αυτό $\forall \varepsilon > 0$.

Στέλλοντας το $\varepsilon \rightarrow 0^+$ έχουμε $|\int_{\partial T} f(z) dz| = 0 \Rightarrow \int_{\partial T} f(z) dz = 0$.

II) Υποθέτουμε ότι το p είναι κορυφή του T ,
 Έστω $p=a$

Επειδή η f είναι ομομορφη σε περιοχή των τριγώνων $T(x, b, c)$ και $T(x, c, a)$.

Από την περίπτωση (I) έπαι:

$$\int_{\partial T(x, b, c)} f dz = \int_{\partial T(x, c, a)} f dz = 0 \text{ και ομοίως}$$

$$\int_{\partial T} f(z) dz = \int_{\partial T(a, x, y)} f(z) dz$$

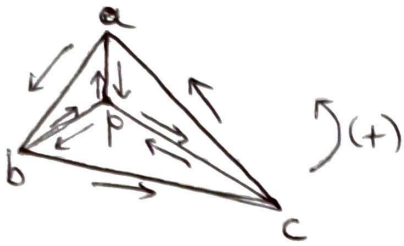
Έτσι, αφού f συνεχής στο $p=a$, έχουμε

$$|\int_{\partial T(a, x, y)} f(z) dz| \leq \|f\|_T \cdot l(\partial T(a, x, y)) =$$

$$= \|f\|_T (|a-x| + |x-y| + |y-a|) \xrightarrow[x \rightarrow a]{y \rightarrow a} \|f\|_T \cdot 0 = 0$$

Άρα $\int_{\partial T} f(z) dz = 0$.

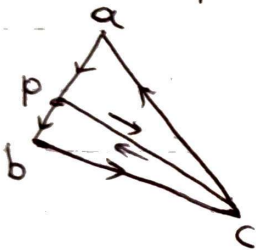
III) Το σημείο p είναι εσωτερικό του τριγώνου.

Παρατηρούμε ότι $\int_{\partial T} f(z) dz =$
 $= \int_{\partial T(p,a,b)} f(z) dz + \int_{\partial T(p,b,c)} f(z) dz + \int_{\partial T(p,c,a)} f(z) dz$ (**)

Αφού το p είναι κοινό και για τα τρία αυτά τριγώνω, άρα η (**) δίνει ότι $\int_{\partial T} f dz = 0 + 0 + 0 = 0$.

IV) Το p είναι εσωτερικό σημείο ηθέρως του T .

όμοια με το (III) με δύο τριγώνω.

Παρατήρηση

Αν υποθέσουμε ότι η παράγωγος f' κάθε ομόμορφης συνάρτησης f είναι συνεχής, τότε το θεώρημα Gaussat είναι ανάμωσθεντα του Θ. Green.

Αρκεί να ανδείξουμε την περίπτωση (I) του προηγούμενου θεωρήματος.

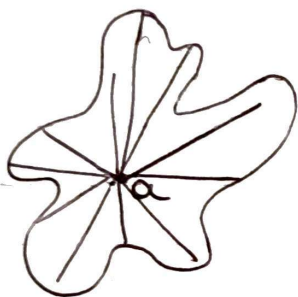
Έστω $f = u + iv$. Τότε $\int_{\partial T} f(z) dz = \int_{\partial T} (u dx - v dy) + i \int_{\partial T} (v dx + u dy)$

Επειδή $f' = \frac{\partial f}{\partial x} = \frac{1}{i} \frac{\partial f}{\partial y}$ οι μερικές παράγωγοι $\frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}, \frac{\partial v}{\partial x}, \frac{\partial v}{\partial y}$ είναι συνεχείς. Άρα από Θ. Green

\leadsto στα δύο πραγματικά ενικαμνύθια οθ/ματα
 έχουμε $\int_{\partial D} f(z) dz = - \iint_D \underbrace{\left(\frac{\partial v}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial y} \right)}_{(C-R)} dx dy + i \iint_D \underbrace{\left(\frac{\partial u}{\partial x} - \frac{\partial v}{\partial y} \right)}_{(C-R)} dx dy$
 $= 0,$
 από τις εξισώσεις C-R.

ΥΠΕΥΘΥΜΟΤΗΤΑ:

Έστω $\Omega \subseteq \mathbb{C}$. Το Ω λέγεται αστρόμορφο ως προς
 το σημείο $a \in \Omega$ αν $\forall z \in \Omega$ ισχύει ότι το
 ευθύγραμμο τμήμα $[a, z] \subseteq \Omega$

Παρατηρούμε ότι:

- α) Κάθε κλειστό σύνολο είναι αστρόμορφο
ως προς κάθε σημείο του.
- β) Κάθε αστρόμορφο σύνολο είναι
συνεκτικό.

Παραδείγματα αστρόμορφων τόνων που δεν είναι
 κλειστοί είναι κάθε σύνολο της μορφής $\mathbb{C} \setminus [z, \infty)$
 όπου με $[z, \infty)$ συμβολίζουμε μία κλειστή
 ημιευθεία με κορυφή το z και γενικότερα
 της μορφής $K \setminus [z, \infty)$, όπου $z \in K$ και K
 ανοικτό τμήμα.

Αν $a \in \mathbb{C}$, τότε το σύνολο $\mathbb{C} \setminus \{a\}$ είναι μη
 αστρόμορφο τόνος.